

30 jaar Volksspelen op de Gildefeesten

2013

Dit jaar maken de **Volksspelen** voor de **30e keer** deel uit van het **Gildeweekend**. Dit enorme succesnummer is dan ook niet meer weg te denken op de druk bezochte en gevarieerde Gildezaterdag.

'Wij hebben een specialist spons uitknippen'

In dit middenkatern willen we u graag de **Volksspelen** laten beleven vanuit de (oude en vieze) sportschoenen van de deelnemers.

We gaan dus voor deze keer even voorbij aan de mensen die de organisatie van dit event verzorgen en aan de vele helpende handen die op de dag zelf geboden worden. Maar dat dan hierbij niet zonder de vermelding dat we dit **30-jarig jubileum** aan hen danken.

Desk-research: De historische oorsprong van de volksspelen.

Het ontstaan van het fenomeen Volksspelen alias Zeskamp kent een aantal verschillende historische verhaallijnen. Eén van de meest treffende daarvan gaat richting de zogenaamde 'Highland Games'. Deze boeiende variant komt oorspronkelijk uit Schotland en daar claimen nog steeds diverse clans de eerste te zijn die een "gathering" (bijeenkomst) hielden. Het verhaal is dat de eerste vorm van Highland Games is ontstaan rond 2000 jaar voor Christus. Alle clanleden vierden feest na de Tainchel, de grote jacht. Tijdens dit feest waren er wedstrijden om de snelste renner, de beste springer en om degene die de grootste steen kon tillen te kiezen. In de middeleeuwen werden er Highland Games gehouden als een soort vervanger van de vele oorlogen en werd het een manier om de krachten te meten en te bepalen welke clan de sterkste was zonder dat er slachtoffers vielen. Weer later werden de games gebruikt om mensen te selecteren voor bepaalde beroepen. De beste hardloper werd koerier, de beste worstelaar werd bodyguard en de beste dansers en muzikanten konden aan het hof werken voor het vertier van de adel.

Als we dit als eindpunt nemen van onze desk-research en de brug slaan naar de Volksspelen zou het zo moeten zijn dat de winnaar van het skilopen op de ski-baan in Soesterberg werkt, dat de beste waterbaanbestormer als badmeester in het zwembad op de Engh werkt en dat de beste zakloper nu 3-wekelijks de plastic zakken in gemeente Soest ophaalt.

Het is een gewone woensdagavond in mei. In de vergaderzaal van het Gildehuis treffen we, zoals afgesproken, enkele zeer markante, vaste deelnemers aan de volksspelen. Een kopje koffie vooraf, het indrukwekkende geluid van de wekelijkse repetitie van het Gildekorps op de achtergrond en een eerste open vraag vormen de ingrediënten van wat al snel een stortvloed aan anekdotes en sterke verhalen wordt.

Het verschil in beleving van de Volksspelen is direct voelbaar. Het ene team doet mee om te winnen, het andere team doet vooral mee om zo ludiek mogelijk voor de dag te komen en weer een ander team schrijft zich jaarlijks in om zo de teamgeest en de sfeer van een inmiddels allang opgeheven voetbalelftal levend te houden. Ieder heeft dus zijn eigen motivatie en inspiratie om mee te doen, maar gemeenschappelijk is het enorme plezier dat de deelnemers aan de Volksspelen beleven.

Specialist spons uitknippen

Ton en Jean Paul Boulonois organiseren geen ludieke verkleedpartijen met kamelelen, politieauto's en doedelzakken. Zij trekken een bedrijfsshirt van Boulonois Betonboringen aan en gaan dan volop strijden voor de prijzen. Ton Boulonois is duidelijk: "wij doen al 20 jaar mee en dat doen wij om eerste te worden. Of de mensen hier aan tafel concurrenten zijn? Ha, ha, nee hoor, wij winnen altijd!"

De grootspraak van Ton en Jean Paul Boulonois is met een knipoog, maar in hun bluf zit toch wel een tikkeltje fanatisme. Dat fanatisme blijkt uit twintig jaar prijzen winnen. Als je jaarlijks meedoet voor de hoogste plek, dan ga je het jaar daarop niet voor minder.

Ton: "We doen mee met drie teams. Een team met wat ouderen, een team jonkies en een vrouwenteam. Natuurlijk hebben we altijd wat concurrenten om ons heen lopen. Van Asch en Meeder in het begin. Strumpel doet het ook vrij aardig! En we merken dat er steeds meer teams voor de overwinning gaan!"

Jean Paul: "Of wij een geheim hebben? We drinken een gezellig potje bier tussen de bedrijven door en wij zijn fanatiek. Daar zullen we niet uniek in zijn. Waarschijnlijk maken we het verschil met onze voorbereiding en tactiek per onderdeel. In ons team hebben we voetballers, schutters, basketballers, allen in te zetten in hun specialisme. Kijk: er is bijvoorbeeld een onderdeel waarin je een spons in een pijp moet uitknippen. Iedereen doet dat boven die pijp, want als je met je hand met daarin die spons de pijp ingaat dan kan je jezelf bezeren. Nou wij hebben iemand die scheelt dat niks. Die haalt zijn hele hand open om zoveel mogelijk water uit die spons te knippen. Onze eigen specialist "spons uitknippen". Met zulke specialisten word je dus eerste! Wij hebben bijvoorbeeld dan wel weer veel moeite met skilopen. Dat kan ik niet uitstaan. Ik ben dan in staat om zelf van die ski's te maken en vooraf flink te gaan oefenen. Tempo aangeven 'binnen, buiten'. Helaas heb ik daar te weinig tijd voor!"

Met een kameel de tent in

Een illustre trio dames. Lotte de Jong, Yvonne Kruiswijk en Nicole Mann. We zullen maar eens met deze groep aftrapen. Met hun vriendinnengroep doen ze al jaren mee met de Volksspelen. Onder de naam "Toon's Boefjes" weten ze elke aflevering van de Volksspelen veel opzien te baren op De Blaak. Eén keer haalden de dames zelfs de nationale krantenpagina's. Lotte kan er nog smakelijk om lachen: "Onze politie-act staat nog steeds met stip op nummer één. We gingen verkleed als politiedames en we waren zo brutaal om vooraf aan de politie te vragen of zij ons konden helpen. 'Wij komen jullie wel brengen met een busje!' was het enthousiaste antwoord. Nou, prima toch. Wij komen dus met gillende sirenes aan bij de feesttent op De Blaak. Niks aan de hand. Totdat er allerlei filmpjes op internet verschijnen die over worden genomen door Hart van Nederland. Bleek dat politiematerieel niet gebruikt mag worden voor dit soort acties!"

Yvonne Kruiswijk: "Had die politiemann die ons had geholpen samen met zijn chef wel wat uit te leggen. Er kwamen ook allerlei reacties zoals : 'Daar gaat ons belastinggeld dus heen!' We hebben die mannen, achteraf natuurlijk, wel een bos bloemen gestuurd!"

De vriendinnengroep moet het vooral van de ludieke acties hebben. Wat dacht u van de actie 'Wij raken oververhit, want vanavond komt Jan Smit!' Kwamen de meiden in een keek Volendams outfit op De Blaak. De actie "een Schot in de Roos" werd opgeleukt met een doedelzakspeler en ooit kwamen de meiden met een kameel het terrein op.

Nicole Mann: "Ik zat bovenop die kameel. Hartstikke leuk hoor, maar ik zat niet helemaal op mijn gemak. Wilden ze ook nog met die kameel de feesttent in, daar ging ik! Die kameel ging keurig door de knieën bij de ingang, maar toen hij eenmaal met zijn kop binnen was ging hij direct weer omhoog. Erg pijnlijk voor mij omdat ik vast kwam tussen zijn rug en de deurpost van de ingang!"

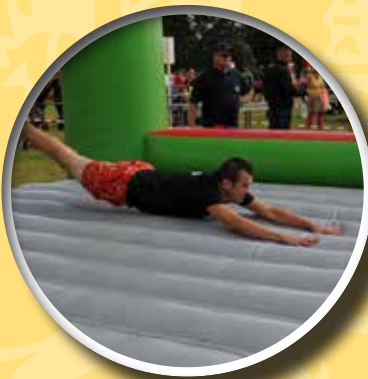

Yvonne: "Elk jaar denk ik dat we toch aardig om de prijzen meedoen maar dan schrik ik dat we toch weer bij de laatste tien staan. Het blijft prachtig om te doen. Je wordt weer kind, je hebt plezier!"

Nicole: "Binding, dat is het woord. Met de hele groep vooraf ontbijten bij tante Titie, die woont drie huizen van het terrein vandaan. Eieren met spek en Optimel naar binnen en dan gaan we op pad!"

Lotte: "Wat dit jaar het thema wordt? Daar laten we niks over los. We gaan met z'n allen om de tafel zitten en dan komen de ideeën wel. Dat het ludiek wordt, daar kan je op rekenen. We nodigen iedereen uit om te komen kijken, dan zie je het vanzelf!"

Moulin Rouge

Sandy Kouwenberg en Henriette Toonen behoren ook tot zo'n enthousiaste en typische deelnemersgroep. Op deze avond in mei lieten ze al zien uit welk hout zij gesneden zijn. De dames hebben het Gildehuis op de racefiets weten te vinden. In een gesponsorde wieleroutfit ogen de dames sportief en, daar is het woord weer, fanatiek. Begonnen vanuit een loopgroep van de av Pijnenburg is deze groep in de afgelopen 10 jaar geëvolueerd tot een verkleedgroep met een eigen gedekte tafel!

Sandy: "Nou wij zijn vooral fanatiek omdat wij eerste willen worden met de originaliteitsprijs. Die hebben we inmiddels vijf keer gewonnen en de uitdaging om elk jaar weer in een bepaald thema verkleed mee te doen motiveert ons enorm!"

Henriette: "Ja, wat dan een beetje jammer is, dat is dat de beker voor de originaliteitsprijs steeds kleiner wordt ten opzichte van de beker waar Boulonois elk jaar mee vandoor gaat. Die bekersgrootte mag best andersom! Wij beginnen in juni al met het bedenken van een thema!"

Sandy: "We maken alles zelf. Met z'n allen achter de naaimachine om de kostuums te maken. Daar nemen wij twee dagen vrij voor! We hebben al een aantal

leuke thema's gehad. Zoals: cowgirls, waarbij we met de platte wagen met strobalen door Soest reden. De koningin met een vlaggenjurk, heksen en uiteraard de Moulin Rouge!"

Ton Boulonois begrijpt het fanatisme van zijn vrouwelijke tegenstrevers: "Ha, ha, dan noemen ze ons fanatiek. Jullie zijn al in juni bezig met de voorbereiding!"

Wim de Beer ziet het ook iets anders: "Wij nemen ook twee dagen vrij. Maar dan na het Gilde!"

Henriette: "Ja en dan hebben we ook nog een familiestrijd uit te vechten. Mijn kinderen doen ook mee! Het is elk jaar weer een mooi hoe iedereen probeert achter ons thema te komen. Maar ook nu laten wij daar niks over los!"

Sandy: "Wij zorgen in ieder geval wel voor een eigen gedekte tafel met ons ontbijt in de tent. Dat is inmiddels ook een traditie geworden! We zorgen dat we om half 9 's morgens in die tent zijn, zodat wij de mooiste plek kunnen claimen!"

Worstelen bij de stormbaan

Hugo van Rossenberg en Willem de Beer voetbalden jarenlang met elkaar in het 10^e elftal van SO Soest. Voetballen doen die mannen uit dat team allang niet meer. Versleten knieën en andere fysieke problemen hebben van de actieve voetballers vooral passieve voetballers gemaakt. Maar eens per jaar komt het 10^e van weleer in reünie bij elkaar. Tijdens de Volksspelen is het alsof de tijd heeft stil gestaan en zijn de mannen van nu weer de jongens van toen.

Wim: "Wij doen vanaf het begin af al mee. Toen was het nog op een donderdagavond. Heel veel waterspelletjes op de plaats waar nu de fietsenstalling is!"

Hugo: "We begonnen om half zeven en om negen uur was het al weer gebeurd. Dan werd het donker!"

Wim: "Was wel mooi hoor. Je spoelde je af met vies koud gierwater. En het gebeurde heel vaak dat het had geregend. Blubber gooien naar de tegenpartij! Maar inmiddels zijn de Volksspelen flink groot geworden. En wij worden een jaartje ouder. We hebben al zes keer gezegd dat we er mee stoppen. We zijn niet echt fit meer!"

Hugo: "Maar gelukkig wel fit genoeg om naar De Blaak te fietsen. En we hebben ook kinderen die bij ons mee kunnen doen. Gemiddeld is onze ploeg 55 jaar. Otto Hooft is de oudste. Iedereen wil graag meedoen. Het is een bindmiddel. De oude kern van ons voetbalelftal komt weer bij elkaar. De prijzen zullen ons een worst wezen. Het gaat ons om de

sfeer, om het lachen! Bij de stormbaan is het worstelen om genoeg deelnemers te vinden. Maar ook daar komen we altijd wel uit. Geweldig, zo'n middag!"

Wim: "We hebben één keer niet meegegaan. Foutje gemaakt tijdens het aanmelden. Ik heb nog nooit zo'n ruzie gehad met

'Klapband'. Dat is de broer van Hugo. Hij is onze leider. Die fout maak ik niet meer. Ik schrijf ons nu à la minuut in. Het zal mij niet overkomen dat wij niet meedoen. Overigens: dat wil ik wel gezegd hebben. We zijn in een grijs verleden ook één keer eerste geweest! Maar toen deed Boulonois nog niet mee denk ik!"

Saamhorigheid

De bonte verzameling aan deelnemers van de Volksspelen levert een snoepwinkel vol smeulige anekdotes op. Wij kunnen er pagina's vol mee vullen. Wat de deelnemers unaniem uitstralen dat is het plezier en de voorpret voor deze unieke sportieve zaterdag in augustus.

Dat de Volksspelen groter en professioneler worden is niet van invloed geweest op het plezier. Eén van de deelnemers verwoordt het duidelijk: *"Als we weer teruggaan naar de basis en we moeten gaan koekhappen, touwtrekken en blikgooien, dan vind ik het ook best! Maar...ik wil wel de stormbaan houden!"*

Een andere opmerking: *"Je hebt een weiland, tent en muziek. Dat vinden de mensen al prima!"*

Of: *"Ik hou wel rekening met het plannen van mijn vakantie. Die Volksspelen wil ik niet missen!"*

Het is ons duidelijk geworden: Binding en saamhorigheid die de deelnemers onderling voelen zijn DE grootste succesfactoren van de ijzersterke formule van de Volksspelen.

**30 jaar Volksspelen
op de Gildefeesten**

